

**Téma: Badatel v krajině  
PSANÍ Z VESMÍRU**

Planeta, odkud malý princ pochází, je sotva větší než dům. Vydal se na návštěvu ostatních planet. Aby mohl planetu opustit, využil tahu divokých ptáků.

Jedna z planet, které navštívil, byla desetkrát větší. Bydlil na ní starý pán a spisoval obrovské knihy. „Ale hleďme, badatel!“ zvolal, když spatřil malého prince. Malý princ se posadil na stůl a byl trochu udýchán. Tolik se už nacestoval!

„Jsem zeměpisec,“ řekl starý pán.

„Co je to zeměpisec?“

„To je vědec, který ví, kde jsou moře, veletoky, města, hory a pouště.“

Zeměpisec se náhle rozohnil.

„Ale ty přicházíš zdaleka! Ty jsi badatel! Popiš mi svou planetu!“

A zeměpisec si rozevřel knihu záznamů a ořezal tužku.

„Tak povídej!“ vyzval ho zeměpisec.

„Ó, u mne doma to není moc zajímavé,“ řekl malý princ, „je to tam docela malinké. Mám tři sopky. Dvě jsou v činnosti a jedna je vyhaslá. Ale člověk nikdy neví. Mám také květinu“.

Malý princ si dodal odvahy.

„Co mi radíte, abych navštívil?“ zeptal se.

„Planetu Zemi,“ odpověděl zeměpisec. „Má dobrou pověst...“

Když byl malý princ na Zemi, byl velice překvapen, že nikoho nevidí. Už měl strach, že si popletl planetu, když tu nějaký kroužek barvy měsíce se pohnul v písku. Byl to had.

„Na kterou planetu jsem to spadl?“ zeptal se malý princ.

„Na Zemi, do Afriky,“ odpověděl had.

„Ach! ... A na Zemi nikdo není?“

„Tady je poušť. A na pouštích nikdo není. Země je veliká,“ řekl had.

Malý princ vystoupil na vysokou horu. Jediné hory, které kdy poznal, byly tři sopky, a ty mu sahaly po kolena. A vyhaslé sopky používal jako stoličky.

Z téhle vysoké hory, pomyslně si, uvidím náraz celou planetu a všechny lidi... Ale spatřil jen jehlovité špičky skal.

Malý princ si pomyslně: To je nějaká divná planeta! Je celá vyprahlá, celá zašpičatělá a slaná.